

Allah'ı anmak ibadettir

Cafer Bey: “Belirli istekler için belirli adetlerle esmayı zikredince istediğın şey oluyormuş gibi bir inanç var. Bu inancın dinde yeri nedir?”

ALLAH'I ANMAK FARZDIR

Öncelikle şunu ifade edelim: Allah'ın adını zikretmek ibadettir ve farzdır. Bir menfaatimiz, bir isteğımız olunca değil; her zaman!

Esasen, bizim Allah'a her zaman ihtiyacımız var.

Nitekim Kur'ân'da, “Beni zikredin.”¹, “Allah'ı çokça zikredin!”² diye emreden çok sayıda âyet vardır.

Allah'ı bir menfaatimiz, bir isteğımız olduğu zaman zikretmek; isteğımız olmadığında unutmak bir gaflet halidir.

Öyleyse bizim için vecibe olan: Allah'ı her an zikretmektir.

İstediğımız şeyi verse de, vermese de bize düşen: O'nu zikirten uzaklaşmamak, O'na darılmamak, zikri ve duayı terk etmemek, umudumuzu ve inancımızı kaybetmemektir.

DÜNYAYI İSTEYENE DÜNYA, AHİRETİ İSTEYENE AHİRET

Çoğu zaman kul olarak biz, ne isteyeceğimizi, ne miktar isteyeceğimizi bilemiyoruz.

Ama Kur'ân bize rehberlik yapıyor. Ne isteyeceğimizi Kur'ân'dan öğrenebiliriz.

İşte bazı âyetler: “Kim dünya menfaatini isterse, kendisine ondan veririz. Kim de ahiret mükâfatını isterse, ona ondan veririz.”³

“İnsanlardan bazıları ‘Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver’ derler. Bunların ahirette bir nasibi yoktur. Onlardan, ‘Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru’ diyenler de vardır. İşte onlara kazandıklarından bir nasip vardır.”⁴

“Allah’ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu ara. Dünyadan da nasibini unutma.”5

Bu âyetler işaret ediyor ki: Allah dünyayı isteyene dünyayı, ahireti isteyene ahireti veriyor.

Eđer duâlarımızda sırf dünyayı niyet etsek, duâmız makbul olmadığından kabule karın olmuyor. Bediüzzaman’ın ifadesiyle: “Eđer o dünyaya ait faydalar ve menfaatler o ubudiyete, o virde veya o zikre illet veya illetin bir cüz’ü olsa, o ubudiyeti kısmen iptal eder. Belki o hasiyetli viridi akim bırakır, netice vermez.”6

ESAS OLAN AHİRET YURDUDUR

Duâlarımızda elbette dünyevi ihtiyaçlarımızın giderilmesini isteyebiliriz. Fakat sırf dünyevi istek ve ihtiyaçlarda boğulmamalı; ahiretle ilgili daha çok şey istemeliyiz. Çünkü dünyada az; ahrette ise çok, daha çok, sınırsız derecede çok kalacağız.

Bu sünnet dengesini İslâm büyüklerinin zikri, evradı ve ezkârı genellikle koruyor. En canlı ve en yakın örnek olarak Bediüzzaman’ın ümmete hediye ettiği tesbihatı bu açıdan inceleyebiliriz: Bediüzzaman’ın tesbihatında esma zikri vardır.

Ve bu zikirten sonra Rabbimizden isteyeceğimiz şeyler de vardır: Cehennemden korunma, af ve mağfiret olunma, Cennete kabul edilme, Peygamber Efendimizin (asm) şefaatine nail olma ve Peygamber Efendimiz’e (asm) salatü selâm gönderme gibi isteklerdir bunlar.

Dikkat edilirse bu isteklerin hepsi uhrevîdir ve ahrette bizim için ekmek ve sudan daha çok ihtiyaçtır.

Binaenaleyh namaz tesbihatına devam etmemiz, esma zikri için de, esma zikrinden istediğimiz maksada ulaşmamız için de bize istikametli bir zemin olarak yeterlidir.

O FAYDALARI GÖREMİYORLAR VE GÖREMEYECEKLER

Piyasada esma zikri ile ilgili satılan birçok metinde, maalesef birçok bidat, hurafe ve uydurma inançlara revaç verildiğine rastlıyoruz. Ki bu Müslüman memlekete hiç yakışmıyor. Bu memleket, İsrailî uydurmaların revaç bulduğu bir memleket olmamalı diyoruz.

İşte örnekler: -aynen alıyorum- “Emir sahibi olmak için günde 90 defa El-Melik; talihin açık olması için 528 defa Eş-Şekur; hürmet görmek için 232 defa El-Kebir; refaha kavuşmak için 662 defa El-Mütekebbir; işleri büyötmek için 72 defa El-Basit; sıkıntısız ve borçsuz bir hayat için 14 defa El-Vehhab; büyük servet sahibi olmak için

1060 defa El-Ganiyy; devletten istediğini elde etmek için 551 defa El-Müteali”...

Bu vaatler böyle devam edip gidiyor.

İnsan sormadan edemiyor: Bunca dünyalığı elde etmek için öncelikle her birisinin esbabı ve yolları yok mu? Keza bunca dünyalığı elde etmek için bunca mübarek esmayı neden basamak yapıyorsun?

Son söz olarak, aynen Bediüzzaman'ın çığlığını buraya alıyorum: “O faydaları göremiyorlar ve göremeyecekler ve görmeye de hakları yoktur. Çünkü o faydalar, o evradların illeti olamaz ve ondan, onlar kasten ve bizzat istenilmeyecek. Çünkü onlar fazlî bir surette, o hâlis virde talepsiz terettüp eder. Onları niyet etse, ihlâsı bir derece bozulur. Belki ubudiyetten çıkar ve kıymetten düşer.”7

Dipnotlar:

- 1- Bakara Sûresi: 152.
- 2- Ahzab Sûresi: 41; Cuma Sûresi: 10; Enfal Sûresi: 45.
- 3- Âl-i İmran Sûresi: 145.
- 4- Bakara Sûresi: 200, 201, 202.
- 5- Kasas Sûresi: 77.
- 6- Lem'alar, s. 136.
- 7- Lem'alar, s. 136.